

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 2. Posuit Christus D. Petrum & Paulum sicut Salomon comumnas Lacbin & Booz, quibus in peccatoribus spem excitet indulgentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

hoc Apostolus historiam commemorans de ser-
 pentibus: qui veneno turgidi mordebant He-
 braeos: quorum ichibus demorosi præ rabie mor-
 diebantur. Ad cuius infirmitatis remedium cre-
 dus est serpens æneus: quo demonstratur nullum
 esse peccatoribus remedium, nisi Dei filium in
 similitudine serpentis: etenim ad peccatorum
 remissionem factus est Filius Dei peccatum, ut
 ait Apostolus, nõ quod ille peccaverit, sed quod
 figuram assumeret peccatoris, sibiq; cuncta im-
 poluerit peccata ipse innocens & impollutus;
 Hac autem in figura contingebat illi: scripta sunt
 autem ad corruptionem nostram. In figura æneus
 serpens: tanquam confusus cruci: quo verus ser-
 pens crucis: æneus generi annuntiatatur humano,
 qui serpentis diaboli venena vacuaret, in figura
 malefactoris, in veritate autem qui totius mundi
 maledicta deletet. Permissit in se tantum calum-
 niam: non poterat cadere in pecca-
 tum, sed cecidit in figuram & maledictionem
 peccati, illam in se assumendo. & hoc ad cor-
 reptionem nostram. Quid miramur, quod electos
 in nos ad eandem inventionem cadere permittat?
 Ut nos ex eorum lapsibus maiores in eius amici-
 tia progrediatur faciamus.

§. 2. Posuit Christus D. Petrum & D. Pau-
 lum sicut Salomon cominus Iacobi &
 Boaz, quibus in peccatoribus spem excitet
 indulgentia.

Admiranda bona sunt & commoda, quæ
 sancti reperit à Deo colligi ex ista hac
 Petri negatione. Primo D. Hieron. auer-
 nit ex hac petra Deum eduxit inel fideliæ
 peccatoribus suavissimum, nam per illam intel-
 ligunt, quod quantumvis grana sint & cuormia
 multaque sua scelera, remedium habeant effica-
 cissimum per lacrymas veramque poenitentiam:
 ut nedum illorum integram obtinuerint remissio-
 nem, offensarum indulgentiam, sed insuper amif-
 sam recipiant gratiam, imò ad gradum meriti
 conscendant altiorum, quam ex quo per pecca-
 tum deciderant. Hanc Christus Dominus fidu-
 ciam dederat, & verbis hisce perfuserat. Poeni-
 tentiam agite: appropinquavit enim regnum cae-
 lorum. Confirmavit, autem hoc appositè para-
 bola filij prodigi: qui licet patris contumax
 excessisset latibus Patri iniurius, opum dilapida-
 tor, reuersus tamen domum, veniamque cernuus
 deprecatus, ab eo in veterem receptus fuit amici-
 tiam, pretiosis nouisque indutus vestimentis,

conuiuio, exceptus opiparo, tantaque meritis de
 corporis alacritate ac musica, ut nullam se offer-
 disset, si obediens Patri domi remansisset, siue
 nec obediens in-rogatoque parauisset filio, patris
 nis ædibus nunquam egresso, sic ad nunum illi
 seruenti, ut verè dicere potuerit: Numquam
 mandatum tuum præterui. Quis vero liceret
 obicere, ait D. Chrysol. hanc, solam esse para-
 bolam factamque historiam: cuius acclimatam
 auribus: exempla subiecit oculis tuis spectabam
 lia, peccatoribus receptos in gratiam, & deinde
 gratiæ sublimatos eminentissimos. Vnde Latranum
 in paradiso, publicanum scilicet Euangelium, dicit
 phetiam Paulum orbis Apostolum. Nominatum
 autem exemplum attende præsentem, inquit D. Hie-
 rony. Vt exemplo Petri intelligeremus, quantum sit
 virtus poenitentia per quã non in laum venimus co-
 sequi, sed etiam maiore dignitatem recipere, aut
 obtinere possumus. Ne te scelesti tuorũ magnitudo
 perterreat: quæ Petrus grauita cõsistens atteat.

Iudicant David vt loquentem contra se of-
 fensam, negationem seu detractionem illius quam
 vt amicum habuerat, fouerat, mensq; lux con-
 uuiam adhibuerat: Si inimicus meus maledixit
 mihi, sustinui: quia vique. Et sit in qui dicitur me
 super me magna letitius fuisse, abscondi sem me
 forsitan ab eo. Tu vero homo in-mimus dux meus
 & potus meus, qui simul mecum dulces capis
 cibos, in domo Dei amicum animas eum conuerso.
 Verba sunt hæc quæ Christus, Dominus nolite ha-
 vt Iudæ prædicatoris sacrilegam exaggerat in-
 quitatem, repetitis: & à qui, veritatem potere
 potest, atque de D. Petro has quæritates expro-
 re: Quod me negauerit inimici, necque nomi-
 ni in iuriore detrauerit, & confiteri me dicit
 siam esse recoluerit: inuolunt fuit: potius non
 hoc ita moleste sero: erant enim factales mihi
 inimici: Quis habuerunt, ego gratias. Tu vero, dux
 meus, amicus mihi autogratissimus, inri excoitus
 Dux generalis, & rotius populi autesignatus, mi-
 hi Vicarius: Notus meus: si cognitus mihi &
 ego tibi: vt non modicè effertis quod me co-
 gnosceres, diceretque mihi: Ego dico tibi: quia tu
 es Christus Filius Dei viuis. Ego tibi reciprocò
 Ego dico tibi: quia tu es verus. Tu ille meo per-
 petuus mensæ conuiua: Dulces mecum capis
 cibos: quando ipsum tibi corpus meum in cibum
 dedi, & sanguinem meum in potum ferculum il-
 lud omni manna lapidus. Tu ille mihi collate-
 ralis, mei nominis confessor inclinus, & ego tui
 nominis exaltator illustissimus: cum enim mihi
 diceret meo prece diuinitatis: Ego dico tibi quia
 tu es Christus Filius Dei viuis: Ego tibi & reciprocò
 120

Epist. 149.
 ad Mar-
 cel.
 I.
 Casus D.
 Petri si-
 duciam
 excitat
 indul-
 gentia.
 Matt. 4.7

Ego dico tibi et Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam, et quaevis terra...

Et his adhaere tuis hoc remedium esse flagitii, licet eo vique sacrilegus accesseris, ut Deum...

In particulari vero, et notant D. Basil. a & D. Bern. ad hoc praecellentes Ecclesiae suae...

templi in sublime erexit: quae quia singulare duae denotant mysterium, eas nobis specialiter S. Iulianae Scriptura describit. Extruxit Salomon templum...

Porro veritas crediderim a Salomone constitutas in magis mysterii symbolum, & ea omnia quae in templo illo compoluntur...

Galat. 2.8. Quae operatus est retro in circumcissionem, operatus est mihi inter gentes. Et taliter eos statuit, ut illud quod desiderat...

I. V. caput extollere liliū, singulare ſpei ſecuræ, ſim-
ma, cordiſque confortatiuæ ſymbolū: quo-
ſpem de- ſiguat. circa circumquaque liliū manibus Dex. Palla-
dis impoſitum ſcribebant Imperatores Romani
diſtichum: *Spes publica: nonnulli: Auguſta ſpes.*

Spes ingens: nobilis, ſecura: quia ſingulariter
diuos illos ſtatuit Apoſtolos eminentiſſimos in
domo ſua, vt ſpem foueret remiſſionis in pec-
catoribus quantumlibet flagitioſis, ſatis euiden-
ter hoc de ſe manifeſtat vna ex his: columnis
verbis planè myſterioſis: *Fidelis ſermo, & omni*

1. Timo 1. 16. *acceptione dignus: quod Chriſtus Ieſus venit in
hunc mundum peccatores ſaluos facere, quorum
primus ego ſum.* Sermo fidelis, ſecurus & verus,
mille cordibus acceptati à ſingulis digniſſimus,
qui ſolus ſufficeret, omnes perfectæ replere con-
ſolatione. Quodnam eſt illud verbum? Quod
deſcenderit Dei Filius peccatores ſaluaturus. Ex-
ultent & letentur qui tales ſunt, nec animo de-
ſpondeant: etenim quantumuis enormis ſint,
ego omnium primus & ſaginoſiſſimus: *Quorum
primus ego ſum.* Non intendit ex mente D. Aug.
dicere ſe priorem ceteris tempore, nam multa
eorum millia illum præceſſerunt: ſed in ſtatu &
eſſe peccatoris, ſicut dicitur: *Alexander primus
regnauit in Græcia: non quod alii non præ-
ceſſiſſent eum Reges: ſed quia reliquis tantâ
preceſſit gloria, vt coram eo cuiſque compara-
tione tales miniſe in computum veniant.*

V. D. Paulus in ſe hoc probat. *Ut talem ſe indicat Apoſtolus, inquit D. Aug.
ſi namque peccatores fuerint illi qui Chriſtum
ſunt perſecuti: Nemo uerius inter perſecutores
quàm Paulus. Videmus autem Apoſtolo, vt
quid te ſtatuit loco tam eminenti, cunctiſque
ſpectabili: Sed ideo miſericordiam conſecutus ſum,
vt in me primus oſtenderet omnem patientiam ad
informationem eorum qui credituri ſunt illi in vi-
tam æternam. Vt in me ſuam enim peccatoribus
palam faceret miſericordiam. Legit D. Ambro.
Magnanimitatem & patientiam, ſui peccatoris cor-
diſque generoſitatem, quâ miſericordiam præſtat
ſui perſecutoribus, quæ tanta eſt, vt cum pri-
mus ſim peccatorum, mihi tamen præſtiterit
miſericordiam adeo ſingularem: ad informa-
tionem. O verbum pulcherrimum inquit D. Aug.
& D. Chryſoſt. b. D. Ambroſ. & D. Theodoro-
b quod expendunt ſumptâ metaphora à medico
ciuitatem ingreſſo, in qua multos ab ægritudine
ſua ſanauit: quem autem in prima linea ſtatuit
ad informationem aliorum, ſuamque in arte me-
dica teſtatem probatiſſimam infirmus eſt extra om-
nem ſpem recuperandæ valetudinis, cui ſanita-
tem contulit, quò certò confirmat omnes iuſte.*

7 mos ſecurè turòque ſperare poſſe quòd accedat
tes oporiam conſecutoris ſunt ſalutem. An certam
habere vis, quærit D. Paulus informationem ſi-
ſcerum Dei erga peccatores? Meiſum intare
qui in illum blaſphemus fui, contumeliuſus,
perſecutor eius acerrimus, & implacabilis iniu-
cus: qui non tantum meæ vitæ ſudebam reu-
luntati, quantum eius, cuiſque memoriæ ex-
tarpationi: atque ad hoc voluiſſem vt omnia
Chriſtiani non niſi vnum habuiſſent collum, vt
vnicò cunctos ietò gladio cadente trucidarem:
his non obſtantibus ipſe in celo glorioſus po-
me ſolo deſcendit in terram, me quaſiturus, me
illuminaturus, mihi que miſericordiam præſti-
turus: qui veſique declarabat tanto ſe vnicum
peccatorem affectu proſequi, vt ſi neceſſarium
fuiffet, ipſius ſolius gratiâ deſcenderet iterum in-
carnandus, paſſurus aliaſque in cruce moriturus.
O diuinam columnam, quàm eleganter in ca-
lilium emicat! quantam nobis talis ingerit in-
formatio ſiduciam. Hanc ab vna parte colum-
nam erigit.

Altam quoque extollit D. Petrum Apoſt. quem
præſtat Paulus columnam appellat, & talem vt
ſupra illam fundare voluerit. Eccleſiæ ſue ſolida-
tatem, eamque tanta ſecuritate conſtantem, vt
omnes inferni vires nihil in illam oſſant effice-
re. Heu quale fuit illud D. Petri peccatum, quàm
grauis offenſa: ſic de eo D. Be. n. *peccatum gra-
de & fortaliſſi quo grauiſſim nullum.* & D. Chryſ.
Poſt exultem illum *caſum: nam nullum reſta-
tioni par malum: Et idcirco vocat illud vbiſdem
Maximum peccatum: & alio loco: Terrum &
inſolentem crimen: & nihilominus ſuo Saluatori
illum quærit intenu, ſua luce exccitatem eius
illuminaat, de profundo lethargo dormientem ex-
citat, quod gallus non effecit, veniamque qua
breui concedi intervallo, tamque perfectam, vt
illum in caput, partem & vicarium ſuum vniuer-
ſalem confirmet Eccleſiæ, liberè ac plena pote-
ſtate claves cæli, manibus eius & auctoritati
commendet.*

Idcirco meritò inter ſanctos eligit Petrum
quem ſtatuit columnam, omnibus planè conſpi-
cuan in porticu Eccleſiæ ſuæ, lilio corcicam,
quo ſpes noſtra foueatur: etenim vt vocat D. Chryſo-
ſt. Chryſoſtomus ſiquidem nobis illam Nimouitæ
præbeant, quorum tanta fuit vitæ peruerſitas,
vt ad cælum viſque pertingeret, tot anſis obli-
mata, & nihilominus in eriduo remiſſa: peccato
replere poſſes, inquit, illos fuiſſe ignorantem, ſed
in rebus ſpiritualibus de vitis & peccatis non ita
apprimè inſtitutos: hoc enim Dominus locum
iudicauit,

a Ser. de
carb.
Apoſt.
b in hunc
locum,

inducit, datus ei rationem cur tanta illis cele-
 stia misericors conuoluerit: & tam ipse Saluator
 auferrem qui neci voluntatem dicitur. paucis
 uaplate, si quando illa fuerit prauitatus. Por-
 ro iam ego Christianus, optime iambutus & edo-
 ctus, nullam possum allegare ignorantiam, præ-
 ceptis à Christo mille misericordis: unde me
 non solent Niuitarum exemplum, nec aliorum
 talium peccatorum etenim ex ore habeo Christi
 seruum Dni voluntatem transgredientem, cum
 illam probè noueris, seueritissime fore castigandam,
 & ut fallor omnem in mihi fiduciam tollit A-
 postolus, his uerbis: impossibile est eos, qui semel
 sunt illuminati gustauerunt essent donum ead. se,
 & peritiam facti sunt operum. Et. Et prolapsi
 sunt, rursus renouari ad penitentiam. Verba sunt
 hæc quibus hereticis Nouatiani suos confirma-
 rit auctores: Christianis baptizatis & relapsis
 nullà in Deo, quã illos sustineat, esse patientiam:
 se quo prædictum est iplo die Prodigij. Ut au-
 tem ab hoc te liberet timore, ait D. Chryl. hæc
 inter omnes electos elegit columnam Petrum,
 qui cum ita fuisset à Christo instructus, præmo-
 nita, & iustitiam omnium in cœna dona recep-
 sisset, designatus ab iplo Domino ad maximam
 regni sui dignitatem, promotus ut eius esset in
 toto uinculo uicarius, comitatus tamen deim-
 de peccatorum adeo terrum, & eui dele, tam facilem
 misericordis ab eo culpa: recepti indulgentiam Ne-
 hic dicit (loquitur D. Chryl.) apponitur tibi D.
 Petrus, quærat seruum maxime iuueni uolunta-
 tem Domini, ut tunc scilicet ueritas & ueritas hic
 petenti, & maximo peccato, respice ad quantum
 subiecti confitetur, culmen peruenit. Et. Non tua
 peccata petentem, quocumque enormia, co-
 lumini huic intacite, & illiun, eximiam præbe-
 re illi fiduciam: Neque: seruo seruo negotij
 donec uita ancilla uerba timuit: quid ergo: Oper-
 tuit ad penitentiam illiun, multos annos terret
 Nequaquam, sed eadem nocte lapsus est, & creuit,
 cuius & ueritatem accepit, egrotant & ad prio-
 ritatem rursus sanitatem. Quam quantaque sunt la-
 cyptarum uis sermo non potest explicare: ipse au-
 tem seruum exitu manserit ostendit: etiam post
 crualum illum casum (nam nullam negationi par-
 tialum, ueram ad priorem honorem euebit), te-
 les primatum gubernationemque illi per un. uer-
 tus eum tradidit. Et si D. Petrus (addit D. Be-
 rardus de uita.) post tam grauem la. sum ad saniam rediit
 uoluntatem sanctitatis, qui de cœtero desperet, si
 tantam egredi uoluerit à peccatis?

§. 3. Duo Summi Pontifices Aaron & Petrus
 Grates fuerunt peccatores: ut eorum ma-
 gnitudo misericordiam, blandos eos redderet &
 misericordes.

Secundam profero rationem huius peccati §.
 D. Petr. ex D. Basil. a D. Aug. & D. Greg. c. a Ho. de
 vi. & in consolationem habens, inquit D. Ba-
 sil. a. Hæc uia Domini maxima fuit misericor-
 dia medicos nostris curandis infirmitatibus præ-
 scribere homines peccatores quos D. Paulus e.
 uocat. Sacerdotes infirmitatem habentes. Noliit de tem-
 p. nos Angelis submittere. Nequaquam Angelis sub-
 mitti Deum orbem terra. Non indicauit expediens in Eua-
 ng. ut Angelus tanquam Pontifex præflet Ecclesie, d. Ho. 29.
 nec alij ex choro Principatum essent Archiepif-
 copi, Episcopi: uel alij de choro Angelorum uel
 Archangelorum Sacerdotes essent, & Confessarij,
 ad quos nobis confugiendū esset pro nostrorum
 remedio & absolutione peccatorum: cum enim
 ignorent ipsi quid sit infirmitas, nec passionibus
 aut affectibus iustitiam carnalibus: à quibus
 maxime & frequenter infestamur, atque ad pec-
 catum excitamur nec uquam peccauerint, pu-
 nitionem non sunt Spiritus ab omni labe, & macula, præflet
 præsertim carnalibus quod sp. pedibus corū aduol-
 uerunt peccatis carnis infame prostratum, quã
 se nauicabundos ostenderent quã illis male
 gerent nostra criminaliter nulla languent infir-
 mitate, quã asperè quotidie labentem exciperent?
 Ea de causa decreuit Deus, inquit Apollolus,
 ut sacerdotes supremi, medij & infirmi non
 sint Angeli, sed homines infirmi, fragiles, similes
 nobis, qui sciant, & experientia Ascant nostram
 naturam fragilitatem, passionum violentiam, ap-
 petitus carnis furiosos, homines qui sentiant, &
 eius grauitatem pondusque experiantur.

Singularis actus fuit misericordie: quã Deus
 Moylen uagientem adhuc prauent: etenim cum
 hinc illa cœclusus scripta & decurtus raptus Ru-
 minis, ab aquis ereptus operã Principis filie
 Regis, illi compatiens, traderet nutriti alean-
 dus: ita Deus præordinauit ut proprix matris
 traderet nutriti, ignorante quod mater e-
 ius esset: ut enim erant Egyptiæ nationis alte-
 rius, si puerū alicui ex illis cõmitteret, illico ex-
 daret eam & gramaret pueruli illius Hebrai
 molliq; uero patieret magis illas posset sustine-
 re, mater erat propria, caro de carne eius, & os de
 ossibus eius, & eui aliquid de natura eius esset pro-
 priū benignã blandamq; illã redderet, ut nedum
 mode.

AV
 4